

[Jørgen Jørgensen.]

mulige værdier, der kan give os eksportmuligheder og dermed øgede muligheder for at kunne købe de varer, landet har brug for udefra. Vi bør føre en rentepolitik, som på normal og naturlig vis kan finansiere erhvervslivet og gøre erhvervslivet interesseret i at frembringe den størst mulige produktion. Men en økonomisk politik, der bevidst tilsigter, at en forholdsvis lille kreds af danske borgere skal bære omkostningerne ved et nedsat forbrug, en sådan politik vil vi ikke række hånd til, og den tror og håber jeg ikke der i dette ting vil være flertal for at gennemføre.

Efter de udtalelser, der er fremsat heroppefra, er det klart, at vareforsyningsloven bliver gennemført. Den bliver ikke gennemført, fordi det kommunistiske parti stemmer for den; det ved jeg ikke engang om det kommunistiske parti gør, men det er også temmelig ligegyldigt og underordnet. Den bliver gennemført, fordi partierne her i rigsdagen, som har mulighed for at hindre den, ikke tør tage ansvaret for at hindre denne lov. Det skal ikke bebrejdes venstre, at de tager det standpunkt. Det er såre fornuftigt. Men når det bliver resultatet af den holdning, partiet indtager, så er vi også fælles om ansvaret for denne lovgivning, som jeg mener er nødvendig og saglig velbegrundet — denne lovgivning, som de fire partier er enige om i dens saglige indhold. Her bør vi også i fællesskab tage ansvaret for denne lovgivning. Jeg kan i hvert fald på mit partis vegne sige, at vi agter at stemme for de ændringsforslag, som foreligger her, og for lovforslaget, når det kommer til tredje behandling.

Aksel Larsen: Jeg har ikke fysisk kraft til at holde en tale, som, hvad omfang, indhold og stemmestyrke angår, kan passe ind i billedet af de taler, der har været holdt her ved denne sags anden behandling. Jeg tror heller ikke, det er nødvendigt. Jeg vil i hvert fald nøjes med at henholde mig til de bemærkninger, jeg har fremsat ved tidligere lejligheder, sidst ved dette lovforslags første behandling.

Jeg synes, det er ganske urimeligt, at regeringen på nogen som helst måde, selvom det ikke sker gennem lovforslag, men gennem andre foranstaltninger, vil imødekomme det konservative krav om kreditstramning og pengesaning, og hvad ved jeg, med det formål, at det skal virke forbrugsbegrænsende. Det forekommer mig, at for den arbejdende befolkning her i landet er

forbruget allerede begrænset i tilstrækkelig høj grad.

Jeg forstår ikke den uklarhed, der synes at herske med hensyn til, hvordan kommunisterne vil forholde sig, når vareforsyningsloven kommer til endelig afgørelse i rigsdagen. Der foreligger intet som helst, som giver grund til den formodning, at vi skulle forholde os anderledes, end vi har forholdt os ved de foregående lejligheder, hvor vareforsyningsloven i mere eller mindre ændret skikkelse skulle forlænges. Vi er i adskilligt højere grad, end regeringen synes at være det, af den opfattelse, at vi må have en vareforsyningslov. Vi er ikke tilfredse med den vareforsyningslov, vi har, heller ikke med den måde, hvorpå den administreres. Vi kan derfor ikke stemme for loven, men vil heller ikke stemme imod den, for vi vil ikke ved at stemme mod loven demonstrere den opfattelse, at man slet ingen vareforsyningslov skulle have.

Hvad angår de underændringsforslag, der er stillet af et flertal i udvalget, har jeg kun en bemærkning at gøre. Hvorvidt en vedtagelse af underændringsforslagene ville bevirke en meget mærkbar ændring af praksis, ved jeg ikke. Det forekommer mig, at den højtærede handelsminister var villig til ikke at administrere vareforsyningsloven så kraftigt, som vi kunne ønske det, og som der skulle være muligheder for, når der i vareforsyningsloven tales om regulering af vareproduktionen. Under alle omstændigheder må vi imidlertid anse disse underændringsforslag for at være en alvorlig yderligere forringelse af loven. Det vil vi ikke være med til, så selvom vi ikke har været med i udvalget, forbeholder vi os alligevel ret til at stemme imod disse underændringsforslag. Vi håber, at det udvalgsflertal, som stiller disse underændringsforslag, og som er udvalgsflertal i kraft af, at den højtærede handelsministers parti er så æggesygt for at få retsforbundet ind i alle mulige udvalg, må vise sig at repræsentere et mindretal her i salen ved afstemningen.

Tholstrup: Jeg vil indlede med at sige, at retsforbundet er enigt med det øvrige udvalg om de ændringsforslag, som jo betyder forbedringer af loven, set med vore øjne; men som vi har givet udtryk for i vor betænkning, kan vi ikke stemme for loven. Betænkningen indeholder mange gode bemærkninger fremsat både af de konservative, af venstre, ja selv af de radikale. Vi er altså ikke længere alene om at kræve liberalisering, at kræve større frihed. Men der